

Χρονικὴ συγγραφή.

969.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Νικήτα τοῦ φιλοσόφου Χωνιάτου.
Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους ἀρχαγγέλους Μι-
χαήλ καὶ Γαβριήλ. 1221.

Μονοδία τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν Κυροῦ Μι-
χαήλ τοῦ Χωνιάτου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ αὐ-
τοῦ ἀδελφοῦ Νικήτα τοῦ Χωνιάτου. 1247.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β'. ΑΛΣΚΑΡΙΣ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ (: † 1259 Μ. Χ.)

Θεοδώρου δευτέρου τοῦ Ἀσκά-
ρεως υἱοῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα τῆς
φυσικῆς κοινωνίας λόγοι 63.

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ καὶ ὑποθέσεις τῶν ἐξ
λόγων λατινιστὶ μετὰ καὶ ἐλληνικῶν χω-
ρίων. 1259.

Α'. Λόγος τῆς φυσικῆς κοινωνίας. 1267.

Β'. Λόγος. 1279. Γ'. Λόγος. 1300.

Δ'. Λόγος. 1317. Ε'. Λόγος. 1340.

ΣΤ'. Λόγος. 1363.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΧΟΥΜΝΟΣ

(Περὶ τὸ 1270 Μ. Χ.)

* Σημειώσεις περὶ αὐτοῦ· λατινιστί. 1397.

Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτῖνον περὶ ψυχῆς. 1404.

Πρὸς τὴν αὐτοῦ θυγατέρα βασίλισσαν λόγος
παραμυθητικὸς. 1437.

Πρὸς τὸν Φιλαδελφεῖας, (Θεόληπτον) περὶ τοῦ ἐν
Κανᾷ θαύματος. 1452.

Πρὸς τὸν αὐτὸν Φιλαδελφεῖας ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν
Ἥλιον αἰτήσῃ τοῦ Ἐλισσαίου· καὶ τοῖς κατ'
αὐτὴν διηπορημένοις· πρὸς ταύτας δὲ καὶ
ἐπὶ πλείω καὶ μείζονα ἐκ τῶν εὐαγγελίων καὶ
ἠπόρηται καὶ λέγεται. 1456.

Διαθήκη Νικηφόρου τοῦ Χούμνου, δι' ἧς σπουδάζ-
ει πρῶτον δειξάιν, ὅτι κρεῖττον καὶ λυσι-
τελέστερον ἐν ὑγείᾳ σταθερᾷ καθεστῶτα·
δικτιθεσθαι, ἢ νόσον ἀναμένειν λύουσάν, καὶ
ἡμέραν ἐσχάτην χωρίζουσάν τῆς ζωῆς ...
κτλ. Εἶδεν ἂν οἱ τὸν λόγον ἐπιμελῶς με-
τιόντες κτλ. 1465.

Λόγος εἰς τὴν κοίμεισιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτό-
κου. 1497.

Διάταξις Κυπρία Ἀλεξάνδρου Πάπα τοῦ Δ'.

(Περὶ τὸ 1264 Μ. Χ.)

Ὑπόθεσις περὶ αὐτῆς· λατινιστί. 1527.

Τὰ παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Πάπα τοῦ Δ'. ἐνός
δινῶς καὶ κανονικῶς ὁρισθέντα ταῖς ἀμφο-
τέραις ἐν τῇ νήσῳ Κύπρου Ἐκκλησίαις, καὶ
τοῖς ἐν ταύταις ἀρχιερατεύουσιν, Ἰταλοῖς
καὶ Γραικοῖς. 1533.

ΣΙΕΤΟΥ Γ'. ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ

Β ο ύ λ λ α

Πρὸς τοὺς ἐν Κύπρῳ ἑτεροδόξους ἐπισκόπους·
λατινιστί. 1561.

* Πίναξ εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἱστορίαν Ἰωήλ·
λατινιστί. 1567.

* Πίναξ εἰς Νικήταν Χωνιάτην· λατίν. 1569.

* Πίναξ εἰς τὴν ἱστορίαν Νικήτα· λατ. 1577.

* Πίναξ εἰς τὰ χρονικὰ Γεωργίου Ἀκροπολί-
του· λατινιστί. 1601.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ
τεσσαρακοστῷ τόμῳ· λατινιστί. 1605.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τεσσαρακοστῷ τόμῳ.

